

Існує низка нормативно-правових актів, які регулюють перевезення вантажу авіаційним транспортом, зокрема: Правила повітряних перевезень вантажу, Закон України «Про Державну програму авіаційної безпеки цивільної авіації», Повітряний кодекс України тощо.

«Повітряне перевезення – транспортування вантажів повітряним транспортом, включаючи період, коли товари перебувають під контролем перевізника як повітряного перевізника. Перевезення може бути міжнародним та внутрішнім» [3].

Як висновок, можна зауважити, що перевезення вантажу – це ніщо інше як вид господарської діяльності, що забезпечує економічний розвиток окремих країн та світової економіки в цілому.

Література

1. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/>.

2. Про транспорт: Закон України від 10 листопада 1994 р. № 232/94-ВР // Відомості Верховної Ради України. – 1994. – № 51. – Ст. 446.

3. Про затвердження Правил повітряних перевезень вантажів: наказ Міністерства транспорту України від 14 березня 2006 р. № 793 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z0705-06>

4. Науково-практичний коментар Господарського кодексу України / кол. авт.: Знаменський Г. Л., Хахулін В. В., Щербина В. С. та ін.; за заг. ред. В. К. Мамутова. – К.: Юрінком Інтер, 2004. – 765 с.

УДК 349.42(73)(043.2)

Дудник Н. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Беззубов Д. О., д.ю.н., доцент

АГРАРНЕ ПРАВО ТА ЗАКОНОДАВСТВО США

Вагоме місце в економічній політиці США відіграє аграрне право, а саме розвиток сільського господарства на основі створення та формування законодавчої бази, та контролю даної сфери діяльності з боку держави.

Аграрне право США вийшло за рамки цивільного права і являє собою в основному федеральне публічне законодавство, зосереджене в декількох розділах Зводу законів США, де регулюється використання державних земель, лісів, вод, розвиток сільськогосподарської інфраструктури.

Виокремлюють дві концепції розвитку аграрного права США. Перша концепція – спирається на сферу дії аграрних відносин. Вона підкреслює, що аграрне право являє собою особливу сферу відносин, яка діє лише в

сільському господарстві і містить спеціальні сільськогосподарські норми і правові акти. Друга концепція – характерною рисою визнає додаток цієї галузі права до специфічних суб'єктів права, якими є сімейні ферми [1, с. 89].

Успіхам сільського господарства США значною мірою сприяє те, що фермера вважають опорою суспільства. Як зазначає Н. І. Титова, «такий принцип пріоритетного значення сільського господарства в суспільстві має бути закріплений у Конституції України і стати генеральним провідником її аграрної політики» [3, с. 30]. Аграрне законодавство США дає фермерові-власнику широкий діапазон державного захисту його прав і одночасно повну свободу його дій.

Конституція США надає можливість широкого регулювання сільського господарства на федеральному рівні, забезпечуючи його верховенство. Причому багато федеральних законів в галузі сільського господарства були прийняті в період депресії 1930-х років: зокрема, Закон «Про угоди в області маркетингу сільськогосподарської продукції», Закон «Про зерносховища».

До 80-х років все сільськогосподарське законодавство орієнтувалося на підтримку сімейного фермерства. Закон 1985 року «Про продовольчу безпеку США» започаткував юридичні засади нового етапу розвитку сільського господарства. Цей нормативний акт легалізував нові погляди в підході до розвитку сільського господарства. У ньому визначилися такі два напрямки: 1) стабілізація комерційного сільського господарства країни, що означає орієнтацію держави на розвиток великих господарств; 2) забезпечення належного рівня в сільських районах, що, з огляду на збереження соціальної стабільності в сільській місцевості, а також введення нового механізму державного субсидювання сільського господарства, передбачає підтримку середнього фермера [2, с. 295].

Закон 1990 року «Про охорону сільськогосподарського забезпечення продовольчими товарами» об'єднав зусилля фермерів і суспільства для вирішення важливих завдань у сільському господарстві. Витрати на сільське господарство почали розглядатися як довгострокові інвестиції для стабільного розвитку сільського господарства США.

Закон 1996 року «Про удосконалення та реформування сільського господарства» надав фермерам більшої свободи в плануванні обсягів сільськогосподарського виробництва, а також включає нову програму підтримки аграрного ринку та субсидювання виробництва головних сільськогосподарських продуктів. Ця програма має назву «продовольчі товари для світу». Мета програми полягала у наданні підтримки уряду та неурядовим організаціям, що розвиваються при переробці та продажі товару з США.

Отже, англо-американське аграрне право включає крім статутного

законодавства велику кількість судових прецедентів. Воно менш кодифіковане, але в цілому досить добре систематизоване в рамках статутного законодавства, де аграрне законодавство виділяється окремими великими розділами. Сільськогосподарське виробництво регулюється як федеральним, так і штатним законодавством. Штати відповідають за охорону здоров'я та безпеку громадян. Регулювання сільського господарства в них здійснюється шляхом ліцензування виробництва і маркетингу. У деяких областях існує паралельно федеральне і штатне регулювання, при цьому прерогатива належить федеральному закону.

Література

1. Запорожець А. М. Аграрне право зарубіжних країн / А. М. Запорожець. – Х.: Консум, 2005. – 230 с.
2. Янчук В. З. Аграрне право України / В. З. Янчук. – К.: Юрінком Інтер, 2000. – 681 с.
3. Титова Н. Фермерство в США: державний захист прав фермерів / Н. Титова, Л. Логуш // Право України. – 1993. – № 4. – С. 30-31.

УДК 346.1:368.025.6:347.824.4(043.2)

Іжаківська А. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Козирєва В. П., к.ю.н., доцент

ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ СТРАХУВАННЯ РИЗИКІВ В АВІАЦІЙНІЙ ГАЛУЗІ

В умовах функціонування ринкової економіки, основу якої складає господарська (підприємницька) діяльність з використанням різних форм власності, та механізму державного регулювання відносин у сфері економіки потреба суб'єктів господарської діяльності у захисті своїх майнових прав та охоронюваних законом інтересів від різноманітних ризиків зростає.

Україна як член Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО) і держава реєстрації цивільних повітряних суден, держава розробника та виробника авіаційної техніки, держава експлуатанта взяла на себе зобов'язання забезпечувати безпеку цивільної авіації [1]. Забезпечення безпеки цивільної авіації – комплексний процес, який передбачає забезпечення безпеки польотів, захист цивільної авіації від актів незаконного втручання (авіаційну безпеку) та захист навколишнього середовища від шкідливого впливу з боку авіації (екологічну безпеку).

Важливою складовою вітчизняної державної політики щодо